

د بناغلی حکمتیار له تعصب نه پکې څرگندونې په ځواب کې!

د رنو لوستونکو!

د ټول افغان په درني ويب پاڼې کې مې د محترم ننګيال ستوري ليکنه د پورتنۍ عنوان لاندې چې د غبرګولې په ۲۸ نيټې (۱۷/۶/۲۰۰۹) کې خپور شوی وه ولوسته. ضرور مې وگڼله چې لاندې څو ټکي ستاسې حضور ته په ډير احترام او ادب وړاندې کړم:

ما څه موده د مخه په خپلو ليکنو، مقالو او يو سلسله تحليلي مضامينو کې د مخالفينو سره د افغانستان د اوسني حاکميت او چارواکو دخبرو اثر او جوړی روغی په هکله خپله پوهه او نظريات درنو لوستونکو ته وړاندې کړي وه. په دې نظرياتو کې د جوړی روغی مفاهيم او زما پوهه ددې مفاهيمو څخه - بيانه شوی وه. ما د نور تاکيدات سره ويلي وه او وایم چې:

ددې امکانات ډير لږ دي چې تمام دي په اصطلاح جوړ راشي او په تمامو مسايلو کې دي توافق ته سره ورسېږي. داسې مطالبه نادرسته او عملی نه ده.

داعده او مرکزی خبر نه ده چې د سياسي مخالف او اپوزيسيون خبره را جوته او درسته بنکاره او ورسره بايد تفاهم او مذاکره وشي.

دا عمده او مرکزی خبر نه ده چې گمان وشي او وويل شي چې سياسي مخالف او اپوزيسيون مطالبات او نسخې برحق دي او د هغه سره دي تفاهم او مذاکره وشي.

دا مرکزی او عمده خبر نه ده چې مخالف او اپوزيسيون به ملامت نه وي.

همه او مرکزی خبر خو داده چې مخالف او اپوزيسيون يو عيني واقعيت دي او زموږ د ذهن نه په غير خارجي موجوديت لري. د وطن په وارنولو او انسان وژلو کې خپل تاثير او برخه لري.

څنگه وشي چې دا زموږ د قبول او عدم قبول نه بي تاثير موجود باندې داسې اعتراف وکړو او لاری چاری وسنجوي چې د بشریت د لاسته راغلو بنو تجارو څخه تمام جوانب مثبتې او عملی گټه واخلو. زه په دې باور يم چې بي شرفته انسان نه شته. هر انسان شرف او هغه داخلی جوهر او ملکه لري. دا داخلی جوهر او ملکه په ممارست او غمخواری جلايش او براقیت مومي او په عدم ممارست مکدره او د تاریکی خواته ځي. ددې اصل په قبول موږ په دې باور يو چې تمام جوانبو سره خبرکول په کار دي او لاری لتول چې څنگه وکړای شو يو ډول د خیر تفاهم ته سره ورسېږي. تفاهم او نیک تفاهم، تشدد او متناسب تشدد هر یک ځان ته ځای او مقام لري. څنگه و کړای شو چې د بي ځایه تشدد مخه ونيسو او خپل رسالت اداء کړو.

که چيرې په سياسي سنجي کې ديو وطن ريښتيني ځواکونه برخه و نه لري په هغه وطن کې با ثباته سوله نه شي راتلاي. دا يو قبول شوی اصل دی.

که په وطن کې سوله غواری ددې اصل پيروي وکړي.

ما تاکيد کړی او کوم چې:

ددې وطن هر با احساسه بچي په دې زوريزی چې په وطن کې يې څه تيريزی او تير شوی.

ددې وطن هر با احساسه بچي په دې زوريزی چې د پردو په اشارو مو خپل وطن په آگاهانه او غير آگاهانه توگه خراب کړي.

ددې وطن هر با احساسه بچي دا غواری چې په وطن کې سوله، آرامی، نیک تفاهم او ملی روغه جوړه راشي.

ددې وطن هر با احساسه بچي غواری چې په دې وطن کې افغانان خپله خپل تقدير په لاس کې ونيسي.

په دې سلسله کې زه د يو تعريف شوی جوړی روغی، نیک تفاهم، تعقل او تدبير سخت ملاتړ کوم. له بلې خوا د سياسي گوندونو او سازمانونو منځ ته راتگ او فعاليت د افغانستان د مسايلو د حل لپاره ددې سازمانونو نسخې او تگلاری مرکزی اهداف وينم. دا گوندونه او سازمانونه خپلو اهدافو د تحقق لپاره د سياسي قدرت د لاس ته راوړلو لپاره هلی ځلی کوي.

په دې پوهيږو او باور لرو چې د افغانستان د مسايلو د حل نسخې او د حل ليارې نه سل دي او نه هم ۱۵۰. د حل ليارې او نسخې د څلور پنځو نه زياتې نشي کيدای. له همدې کبله په افغانستان کې دومره زياد سياسي احزاب،

سازمانونه او سیاسي حرکتونه طبیعي او نورماله خبر نه. په دی باور یو چه د زمان او وخت په تیریدو به ددی اجزاو او سیاسي سازمانو او حرکتونه تعداد کمیږی.

دخو میاشتو راهیسی اورو چه د افغانستان حاکم دولت د مخالفینو سره خبری اتری کوی او په دولت او حاکمیت کی شریکوی. اورو چه دغه او هغه وزارتونه او یا ددغو او هغو اداری واحدو او ولایتو - چارواکی حزب اسلامی او یا هم طالبانو ته ورسپارل کیږی او جوړه روغه راخی. زه چه داخبری اورم نو ما ته تعجب راشی چه گویا حزب اسلامی او د طالبانو جنبش په افغانستان کی د غنایمو او وزارتونه د چوکيو لپاره د ... په شان مبارزه کوله او کوم سیاسي اهداف او سیاسي کرنلاری او برنامی یی نه لرلی. هغه د چا په شان د ریاست جمهوری معاونیت او پنځو وزارتونو لپاره مبارزه او جهاد وه؟! یو څه نور بیا اعتراض کوی او وایی: (اگر حاکمیت امروز چنین نمی کرد و چنان نمی کرد حالا مجبور به دادن قدرت و شریک ساختن حزب اسلامی و طالبان د قدرت سیاسی نمی بود و...)

زما پوهه د مفاهمی، مذاکری او مصالحی مفهوم په پورتنی ډول نه ده او تعبیرخطاء دی. زما په پوهه د وروری او جوړی روغی مانا دا نه ده چه ظالم به مظلوم سره جوړیږی او قاتل به د مقتول د ورثی سره جوړ راخی سوله به راخی او وروری به کوی. په سیاسي ډگر کی داسی پوهه د مصالحی او مفاهمی خو له سره غلطه ده. دا سیاسي تجارت او سیاسي نا جایزه معاملی هر څوک یی نشی کولای. دا خبره نشم منلای او د منلو وړ هم نه ده چه گوای یو وزارت او یا یو ولایت کی دی د حزب اسلامی پالیسی عملی، بل وزارت کی دی د طالب د حرکت سیاسیت عملی شی او په بل وزارت کی به د اوسنی حاکم منجمنت سیاست عملی کیږی. دا عملی خبر نه ده. جوړه روغه او مصالحه د اصولو نه د تیرویدو په عنوان او مفهوم نه ده.

سیاسي جوړه روغه د سیاسي لوبی په اصولو او قواعدو توافق دی. په دی توافق دی چه څنگله په وطن کی داسی زمینی برابری شی چه د افغانستان خلک تصمیم ونیسی چه کومه لار انتخابوی. آیا د حزب اسلامی لار د افغانستان د خلکو په گټه وینی او یا هم د طالبانو او یا هم د... په دی برخه کی د افغانستان خلک خپل انتخاب لری. اکثریت قاطع یی الحمد لله مسلمان دی او سیاسي پوهه یی وچته ده. له بلی خوا د ټولنی نخبه گان، روشنفکران، علماء او روحانیون او بلاخره هر خیرخواه افغانستان او انسان حق لری چه اول ځان بنه پوه کړی او بیا مکلفیت لری چه حق او سمه لاره نورو ته په گوته کړی. خلکو ته وایی چه اوسنی حاکمیت په دی اتو کالو کی څه وکړل چه اوسی به یی وکړی. خلکو ته ووی چه د خلکو دموکراتیک گوند په خپل حاکمیت کی څه وکړل؟ خلکو ته ووی چه طالبانو او شورای نظار د خپل حاکمیت په وخت کی څه وکړل او یا اوس څه د کولو توان لری؟ دا هغه رسالت دی چه باید اداء شی. په ۲۱ سدی کی بشریت همدا امکانات لری.

ما د حزب اسلامی او طالبانو ته په دی خاطر د شرم نادرسته خبر گنلی وه چه په امتیاز د اصولو نه تیریدل منی. درحالی چه دا خبر درسته نه وه او کومه معامله په منځ کی نه شته. زه په دی باور وم او یم چه د حاکمیت مشروعیت نه د دین، نه د قوم، نه د ملیت او نه د سمت په اساس دی. په ۲۱ پیږی کی باید د حاکمیت مشروعیت د خلکو نه ترلاسه شی او د افغانستان خلک مسلمان دی خپل انتخاب لری. په قومیت، دین، سیکولاریزم او باندی تاکیدات هغه وخت زیاد کیږی چه حاکمیتونه په غیر طبیعي توگه د بن دکنفرانسو، د کودتا او د دارو او رولبو په زور په ملت باندی تحمیل او بار شوی وی. نو بیا پورتنی اصولو باندی تاکید کوی (مرغی له قفسه خوشی کړه او وزر وهل ورته زده کول په کار نه دی).

د پورتنی او مشابه نظریاتو د نشر نه وروسته می د افغانستان د یو وتلی او تکره سیاسي شخصیت او ژورنالیست له خوا د بناغلی گلبدین حکمتیار هغه مصاحبه ترلاسه کړه چه د بینوا د خبریال سره یی کړی وه. په مصاحبه کی بناغلی حکمتیار د افغانستان د اوسنی حکومت سره جوړه روغه کاملاً رده کړی او دا یی د اوسنی حاکمیت افواهات او بی اساسه گنلی:

(سوال اول: در این اواخر آوازه های مذاکرات میان حزب اسلامی و دولت افغانستان به حد خویش رسیده اند، سخنگویان شما هم این مسئله را تأیید نموده اند. آقایان هر یک داکتر غیرت بهیر، قریب الرحمن سعید و داود عابدی هم در همین راستا سرگرم فعالیت اند. این روند مذاکرات تا کدام اندازه مورد تأیید شما است؟ پاسخ:

ما با حکومت کابل هیچگونه مذاکرات رسمی انجام نداده ایم، در اینباره تمام افواهات و آوازه ها حقیقت ندارند، این افواهات به مقصد خاصی از طرف حکومت کابل و نگهبانان و حامیان خارجی اش منتشر شده اند. هیچ مقام رسمی ما نیز اظهاراتی در مورد مذاکرات با حکومت کابل ننموده اند. حکومت کابل اختیار چنین مذاکرات را برای حل و فصل بحران ندارد، حکومتی که توانایی جلوگیری از بمبارد بالای شهرها و قریه ها را گرفته نمی تواند، قوای

خارجی به تقاضا های مکرر شان جهت اطلاع قبلی در باره انجام عملیات و یا بسر رساندن عملیات با اشتراک اردوی ملی، جلوگیری از کشته شدن اشخاص ملکی بیگناه و... اعتنایی نمی کنند، پس چنین حکومت بی قدرت و کمزور چگونه می تواند که جهت حل مسایل بسیار مهم کدام اختیار و یا توانایی داشته باشد؟! آیا از آنها توقع بسر رساندن چنین کاری، بیجا نیست؟... گلبدین حکمتیار- رهبر حزب اسلامی).

ددی مصاحبی په لوستلو را ته عجیب او غریب احساس پیدا شو. ولی مونږ په تیارو کی ساتل کیږو او ولی داسی شاخ داره درواغ ویل کیږی؟ داچی افغانستان کی د تعریف شوی مذاکری او مفاهمی لپاره لیا لار نه ده او اواره شوی د تأسف خبر ده او واقعا دا حالت د جنگ او ورور وژنی لری اوږدوی. څنگه وشي چه ددی کار لپاره زمینه برابره شی؟ د چا گناه ده او څوک به یی پیل کړی؟ په هر صورت لیږل شوی لیکنی او مطالبو زما ذهن روښانه کړی.

په دی باندی تفکر او تعمق او لاری لټول چه د بین الافغانی تفاهم او د قواعدو د توافق دلاری خنډونه او موانع څه دی او څنگه باید دا خنډونه او موانع له منځه لاری شی.

زما په اند د دی تعریف شوی تفاهم او توافق عمده موانع او خنډونه لاندی دی:

۱/ تمام شواهد ښکاره کوی چه د افغانستان اوسنی حکومت د تفاهم او مصالحي نه دمقابل مسلح اپوزیسیون د یو تعداد امتیازاتو د ورکولو په مقابل کی د د تسلیمو په مانا خلاصه کوی. هو دا کار په ځپل منځ د غنایم د تقسیم په عنوان د محترم محقق او محترم مارشال صاحب او د بعضو نورو سره کیدای شی اما نه د هرچا سره.

۲/ تمام شواهد ښکاره کوی چه د افغانستان اوسنی حکومت د تفاهم او مصالحي مانا داسی بیانوی چه رآه سلاح کیده او زما حاکمیت ومنه او زه تا ته څه نه وایم. زه فکر کوم اول خوی امنیت نه شی ساتلی او دوم دا کار عملی جنبه نه لری. دا مصالحه او مفاهمه د محترم متوکل او محترم ضعیفی او به راتلو ختمه شوه. یو څه نور یی په پارلمان کی ناست دی او رای ورکوی. نور نو په داسی مصالحي و روغی جوړی باندی کار کول اضافی خبره ښکاری.

۳/ تمام شواهد ښکاره کوی چه د افغانستان اوسنی حکومت د تفاهم او مصالحي توانایی په دی نه لری چه د مخالفینو د سر تضمین د بین المللی ځواکونو له خطر نه شی کولای.

۴/ تمام شواهد ښکاره کوی چه د افغانستان اوسنی حکومت د تفاهم او مصالحي توان په دی نه لری چه د افغانستان د یو تعداد مسلح مخالفو قوماندو د پاکستان ای اس ای او خارجی استخباراتو په لاس کی ده. نو په پکار ده چه ددی استخباراتی ادارو چارو وشي. ددی حل په پاکستان کی د عملی اقداماتو لار ده. زما په اند او پوهه په پاکستان کی د میلیونهواو بی گناه انسانانو مهاجرول، تیلوژیونی نمایشنامو غوندی سناریو گانی جوړول، بی هدفه په تیارو کی دزی کول او په دی بهانه د امریکی او جهان څخه پاکستانی پوځیانو ته پیسی ترلاسه کول - د حل لار نه ده. عملی نتایج او هدفمنده کار ته ضرورت دی.

۵/ ښکاره ده چه د عربی او د بهرنی هیوادو ځواکونه چه د امریکی او اسراییلو په ضد، د کفر او الحاد په ضد د جگری شعارونه پورته کړی - مصالحي او تفاهم ته به حاضر نه شی.

ددی لپاره چه ددوی بشری، مادی او معنوی سرمایی تر یو حده وچی کرای شی:

- د فلسطین د مسالی حلول په کار دی.

- په دنیا کی د عدالت د تأمین لپاره له دوگونه مترو څخه لاس اخیستل په کار دی.

دا پروسه په امریکا کی د ښاغلی باراک اوباما په راتلو یو څه پیل شوی او وخت په کار دی او عملی اقداماتو ته ضرورت دی. شعارونه د کار د پیل لپاره ضرور دی - اما خلک عملی اقدامات غواړی.

۶/ تمام شواهد ښکاره کوی چه د افغانستان اوسنی حکومت د تفاهم او مصالحي نه گټه پورته کول غواړی او صداقت نه کوی. د مصالحي او ښه تفاهمی او روغی جوړی لار په افغانستان کی د افغانستان خلکو ته د قدرت سپارلولار ده. عملی لاری په د افغانستان د شخړی افغانی کولو لار ده.

عملی لاری په اوسنی انتخابات کی شفافیت، صداقت، د قانون تطبیق او د افغانستان خلکو ته د قدرت ورکولو زمینی برابرولو لار ده.

د افغانستان خلک دا سیاسی درایت لری چه هغه برنامی او کړنلاری او هغه شخصیتونه انتخاب کړی چه د افغانستان د خلاصون او نجات ورکولو توان ولری.

شفافه انتخابات، د خلکو کنترول او اعتماد جلبول مصالحه او مفاهمه او ورور ولی او اعتماد راوستی شی.

تراوسه پوری شواهدو ښودلی ده او زه کم باوره یم چه دا اوسنی دولت دی په افغانستان کی دد اسی شفافو او عادلانه ټولټاکنو اراده ولری چه په هغه کی د افغانستان د خلکو د ارادی ریښتینی مظهر وگرځی.

که چیرته لازم قانونی اقدامات په موقع تر سره نه شی، خلک به انتخاباتو کی گډون ونه کړی او دا انتخابات به مشروعیت ونه لری. په دی ډول به دا چانس او فرصت هم له لاسه ووځی.

د ایران د وروستیو انتخاباتیو حوادثو نه هم پند اخیستل په کار دی.

۷/د بهرنیو ځواکونو موجودیت او د هغوی ناروا اعمال او ناتار د سوله او امن په مقابل کې موانع ایجادوی. د اوسنی دولت د مخالفینو یوه عمده برخه د بهرنیو پوځیانو دناروا کړو وړو په نتیجه کې د نورمال ژوند نه لیری شوی افغانان تشکیلوی.

۸/ کاد الفقر ان یكون کفرا - ژر دی چه فقر کفر ته ورسیری. نو دافغانستان خلکو ته د مصروفیت او عاید د برابرول لاری باید وسنجول شی.

۹/ بهرنی مرستی په مافیای روابطو له یوه لاسه راغلی او په بل لاس واپس شخصی بانکونو او حسابو ته انتقالی شوی. نو په اقتصادی مسایل کې لازم شفافیت او د قانون تطبیق په کار دی.

۱۰/ د افرادو او اشخاصو په ځای د قانون حاکمیت. داسی زیاد موارد شته چه ادارې ارگانونه دعدلی او قضایی ارگانو په ځای کار او اجراءت کوی.

۱۱/ درست کادری سیاست، هغه کادری سیاست چه د کفایت او درایت او وطن دوستی اصل په کې مراعات شی نه د استخباراتی ادارو، کورنی، شخصی، جیبی اړیکو او گټو پربنسټ.

زه په دی باور یم چه افغانستان د ساره جنگ د دوران په نسخو هم نشی آرامیدلی.

تمام شواهد په ډاگه ثابتوی چه په دی برخو کې د اوسنی حاکمیت اداره پاتی راغلی ده .

اما راشو د محترم ننګیال ستوری لیکنی ته چه دښاغلی ترابی په ځواب کې یی د ښاغلی حکمتیار صیب په دفاع لیکلی شوی او زما ددی لیکنی لمړنی هدف وه : (د ښاغلی حکمتیار له تعصب نه ډکې څرگندونې په ځواب کې! -

۱۷/۶/۲۰۰۹). ښاغلی ننګیال ستوری د خپلی مقالې په یوه برخه کې داسی لیکي:

.... په اسلام کې انسانیت ته په ټوله مانا احترام شوي،..... په دغه ستر الهی اساسی قانون کې.... تعصب هم غندل شوی که څوک د خپل قوم صفت اوستاینه کوي او دخپل قوم اوژبې لپاره کارکوي دا یواسلامي کاردی ... زیاتو

پیغمبرانوپه لومړي ځل خپل قوم ته خطاب کړی... له پورتنی مقدمې نه می موخه دا وه چې **مور باید تعصب وپیژنو ښاغلي ترابی** چې گمان کیري یومستعار نوم به وي دغه ادعا کړی چې ښاغلي حکمتیار په یو مقاله کې خپل تعصب

په ډیرمهارت ښکاره کړی....حزب اسلامي هغه گوندی چې هیوادیی دیواستعماري ځواک له منگولو وژغوری اوشوروي اتحادته یی ماتي ورکړه الخ...ښاغلي ترابی هڅه کړی چې د ښاغلي حکمتیار د دغی جملې پرمخالف

مفهوم تکیا کړی د ښاغلي حکمتیار د خبري مفهوم دا نه دی چې نورنو هیچا جهاد نه دی کړی او نه یی د روسانو په ویستلو او ماتي کې برخه اخیستی ځکه چې دا ډیره روښانه خبره ده د روسانو په ماتي کې **ټولوتنظیمونو برخه**

اخیستی ... یوه مهمه خبره چې باید اشاره ورته وکړم هغه داده چې دکلیمی په مانا اصلي طالب چې د دې وطن بچی وو هغه یا شهید شوو اویاهم ترگونتنامو ورسیدل خو نور یی له کندز نه په طیاروکې وویستل شول. په توره بوره کې

هم عربان یا د دوی په اصطلاح القاعده جنگیدل . او اوس چې د بهرنیو پروراندې کوم طالبان جنگیري هغه هم سپیڅلي اودقدرور خلک دي خو هغه خلک چې دطالب ادعا کوي ښوځي سوځوي ، مامورین وژني ، ښوونکي

وژني طالبانوته یی سخته صدمه اړولي خو ددی پر عکس حزب اسلامي په روانه جگړه کې تراوسه کوم مکتب نه دی سوځولی . پولیس یی نه دی وژلی ، ماموریی نه دی وژلی، ویره یی نه ده خپره کړی، څوک یی نه دی ذبح کړی،

مثلی یی نه ده کړی ، خسولې مور په دې وروستیو کې ولیدل چې دطالبانودنفوذ لاندی سیمه هلمند کې د لغمان تنکي ځوانان چې ایران ته د مزدوری لپاره تلل ووژل شول اومړي یی هم پرې وپلورل شول ، دانسانانو نه په ژوندې

غورونه غوڅ شول په داسی حال کې چې داسلام ستر لارښود حضرت محمد صلی الله علیه وسلم الله علیه وسلم فرمایلی چې دکافرله مړي نه به هم پوزه اوغورونه نه غوځوي. داسلام په سترقانون کې دکافر مړي ته هم احترام

شوی دی ځکه چې انسان دی او اشرف المخلوقات دی.

په یوه غزوه کې د کافرو له لورې یو ه پیغله ونیول شول چې ددغی پیغلی پلار اونورنږدې خپلوان وژل شوي ووپه کوم لاره کې چې دغه مړي پراته وو دغه پیغله یی هم پرې راوسته رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه ووته

ووویل داسی به مو نه کول خو اوس د طالبانو لخوا انسانان ذبحه کیري بیا ترې فلم ډکیري او عام بازارته وړاندې کیري دغه فلم د مقتول کورنی ته هم رسیږي هغه مورلري ، میرمن لري بچی لري خپل اوخپلوان لري چې ټول

مسلمانان دي نو دغه داسلامی قانون سره سخت منافي دی خو تراوسه داثبوت څوک نشی وړاندې کولی چې حزب اسلامي دې دغسی کار کړی وي.

داخبره باید هم وکړم چې زه نه حزبی یم نه کوم گوند کې یم ، او نه ددی هوډ لرم چې له چا سره یوځای شم په پای کې ترابی ورورته وایم چې دغسی پارونکي خبري مه راسپړه چې خدای مه کړه بهرنیان به پرځای پاتي وي او ستا دغه

وروکي بڅرکي به دحزب اوطالب ترمنځ ډیرانسانان سوی وي . ننګیال ستوری)

درونو لوستونکو !

ډیره موده کیږی چه هڅه کوم خپل مستقل مطلب ولیکم او د چا په لیکنه څه ونه لیکم چه خدای ناخواسته د چا د خفگان موجب نشم. خو په دی لږ توانیږم. زه په دی باور یم چه محترم ننگیال ستوری به زما سره هم نظر وی چه مونږ حق لټوو او د حق او ریښتیا لپاره لیکنی کوو او رسالت ادا کوو. په همدی منظور د محترم ن. ستوری لیکنه پیژنم او زه هم صرف په همدی مقصد لاندیدینی مطلب تاسی ته وړاندی کوم.

باید ووايم چه د محترم ننگیال ستوری ددی لیکنی نه مو زیاته گټه واخیسته اما دوپلو وړ گنم چه:

۱/ د تعصب تعریف باید وشی. تعصب منفی کلیمه ده او تعصب نه منو. خپل قوم ته خدمت چه د بل قوم د توهین او تحقیر په کی نه وی کوم - د تعصب خیر نه ده. همغسی چه تاسی ورته هم توضیحه ورکړی، دا کار ثواب هم لری.

۲/ د وطن په آزادی کی د ټولو تنظیمونو کار نه بلکی د افغانستان د خلکو کار وه. د خلکو دا هلی ځلی په تنظیمونو ختمول و د افغانستان د مجاهد ولس رول ضعیف بنودل خطاء کار او بی انصافی ده.

۳/ په دی باور لرو چه د اسلام دین د دنیا او ټولنی ډیر رنځونه او مشکلات په داسی لوره او انسانی توگه حلوی چه نظیر یی نه شته. چاچه د توحید کلیمه وویلی مسلمان ورور دی. عربی او عجمی، تور او سپین ترمنځ فرق نشته مقرب ترین د تاسو الله پاک ته متقی ترین د تاسو دی. اسلامی اخوت هغه اخوت دی چه د دنیا ستر ستر قوتونه د هغه په ماتولو مصروف دی. نوله دی کبله مونږ باور لرو چه ریښتینی او ښه مسلمان تعصب نشی لرلای. خپل قریب، خپل کلی، خپلی منطقی او خپل وطن او انسانیت ته خدمت کول یو اسلامی او انسانی اصل دی او الله تعالی داسی مخلص خادم ته انشاء الله چه اجر ورکوی.

فاعتبروا یا اولی الابصار